AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 14.7.2008
COM(2008) 456 végleges

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a 437/2004/EK tanácsi rendelettel a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng behozatalára kivetett dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezéséről

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

A javaslat háttere	
	A javaslat indokai és céljai A javaslat tárgya a legutóbb a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az alaprendelet) alkalmazása a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng behozatalával kapcsolatos eljárásokban.
	Általános háttér Ez a javaslat az alaprendelet végrehajtásával összefüggésben készült, és az alaprendeletben kifejtett tartalmi és eljárásbeli követelményeknek megfelelően elvégzett vizsgálat eredménye.
	A javaslat által érintett területen meglévő rendelkezések A Tanács 437/2004/EK rendelete (2004. március 8.) a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről
	Összhang az Unió más szakpolitikáival és célkitűzéseivel Nincs ilyen vonatkozása.
Konzultáció az érdekelt felekkel és hatásvizsgálat	
	Konzultáció az érdekelt felekkel
	Az eljárásban érintett érdekelt feleknek a vizsgálat során az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően lehetőségük volt arra, hogy érdekeiket védelmezzék.
	Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása
	Külső szakértők bevonására nem volt szükség.
	Hatásvizsgálat A javaslat az alaprendelet végrehajtásának eredményeképpen jött létre. Az alaprendelet nem irányoz elő általános hatásvizsgálatot, de a megvizsgálandó feltételeket teljes körűen felsorolja.
A javaslat jogi elemei	
	A javasolt intézkedés összefoglalása A 2004. március 8-i 437/2004/EK tanácsi rendelettel a Tanács végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng

	behozatalára és véglegesen beszedette az ideiglenes kivetett vámot. A Bizottság az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének értelmében 2007. május 15-én elindította a fenti intézkedések időközi felülvizsgálatát. A vizsgálat megállapította, hogy a vizsgált időszakban nem került sor dömpingre, és hogy a dömping valószínűleg az intézkedések megszüntetése esetén sem ismétlődik meg. Ezért javasolt, hogy a Tanács elfogadja a mellékelt rendeletjavaslatot.
	Jogalap A legutóbb a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet
	A szubszidiaritás elve A javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ezért nem vonatkozik.
	Az arányosság elve A javaslat a következők miatt eleget tesz az arányosság elvének:
	Az intézkedés formáját a fent említett alaprendelet írja le, és nem hagy teret a nemzeti döntéshozatalnak.
	Nem kell kitérni arra, hogy a Közösségre, a nemzeti kormányokra, a regionális és helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és a polgárokra háruló pénzügyi és adminisztratív terheket hogyan csökkentsék a lehető legkisebbre és ezek milyen mértékben legyenek arányosak a javaslat célkitűzésével.
	Az eszközök megválasztása
	Javasolt eszköz: rendelet.
	Más eszközök nem lennének alkalmasak a következő ok(ok) miatt: A fent említett alaprendelet nem rendelkezik más választási lehetőségről.
Költségvetési vonzat	
	A javaslatnak nincs hatása a Közösség költségvetésére.

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a 437/2004/EK tanácsi rendelettel a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng behozatalára kivetett dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre[1] (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére és 11. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság által benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Hatályos intézkedések

(1) Egy dömpingellenes vizsgálatot (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) követően a Tanács a 437/2004/EK rendelettel[2] végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Norvégiából származó nagy szivárványos pisztráng (a továbbiakban: esetenként pisztráng, vagy az alábbi 1 preambulumbekezdésben meghatározott érintett termék) behozatalára. A végleges vámot országos értékvámként 19,9%-os mértékben szabták ki (a továbbiakban: a jelenlegi intézkedések).

2. Felülvizsgálati kérelem és az eljárás megindítása

(2) A Bizottsághoz 2007. március 12-én az alaprendelet alapján a nagy szivárványos pisztráng termelésével és exportjával foglalkozó több gazdasági szereplő, név szerint a Sjøtroll Havbruk AS, a Lerøy Fossen AS, a Firda Sjøfarmer AS, a Coast Seafood AS, a Hallvard Leroy AS és a Sirena Norway AS (a továbbiakban: a kérelmezők) részleges időközi felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

(3) A kérelmezők nyilvánvaló bizonyítékot nyújtottak be arról, hogy az intézkedések alapja megváltozott, és ezek a változások tartós jellegűek. A kérelmezők azt állították és erről nyilvánvaló bizonyítékot nyújtottak be, hogy a Közösség piacára irányuló export során alkalmazott áraik jelentősen emelkedtek, lényegesen nagyobb mértékben,

---

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 72., 2004.3.11., 23. o.

mint a norvég belföldi árak és termelési költségek. A kérelmezők azt állították továbbá, hogy ennek következtében a dömping jelentősen a hatályos intézkedések szintje alá csökkent és az intézkedések jelenlegi szinten való fenntartása már nem szükséges a dömping ellensúlyozásához. Ez a bizonyíték elegendőnek minősült ahhoz, hogy indokolja az eljárás megindítását.

(4) Ennek megfelelően a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság 2007. május 15-én egy értesítésnek[3] (a továbbiakban: a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételével megindította a Norvégiából származó, nagy szivárványos pisztráng behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatos részleges időközi felülvizsgálatot, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(5) A felülvizsgálat hatálya a dömping vonatkozásaira korlátozódott annak felmérése érdekében, hogy a jelenlegi intézkedések fenntartása, megszüntetése vagy módosítása szükséges-e.

3. Az eljárásban érintett felek

(6) A Bizottság az eljárás megindításáról hivatalosan értesített minden ismert norvégiai exportőrt/termelőt, minden ismerten érintett olyan kereskedőt, importőrt és szövetséget, amelyek érintettsége ismert volt, valamint a Norvég Királyság képviselőit. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül álláspontjukat írásban ismertessék, és meghallgatást kérjenek.

4. Minta összeállítása

(7) A felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés 5.a) pontja szerint a Bizottság határozhat úgy, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintát alkalmaz. A felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés 5.a) pontjának i. alpontja szerinti felhívásra 298 vállalat, amelyek a vizsgált időszakban használatban lévő termelési engedélyek több mit 70%-át képviselték, küldte el a kért információkat a meghatározott határidőn belül. Ezek közül 123 vállalat exportált, illetve termelt nagy szivárványos pisztrángot. Az export közvetlenül vagy közvetve, kapcsolt vállalatként működő vagy független kereskedőkön keresztül történt.

(8) Az érintett vállalatok nagy száma indokolta a minta összeállítására vonatkozó rendelkezések alkalmazását, és ebből a célból a Bizottság – a norvég iparág képviselőivel konzultálva – a Közösségbe irányuló legnagyobb exportvolumenű termelő vállalatokból (exportáló termelők) állította össze a mintát.

(9) Az alaprendelet 17. cikkével összhangban a kiválasztott minta azt a lehető legnagyobb reprezentatív exportvolument fedte le, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg lehetett vizsgálni.

(10) Egyedi dömpingkülönbözet megállapítására irányuló kérelmet nyújtottak be azok a vállalatok, amelyek nem kerültek be a mintába. Mindazonáltal a kérelmek nagy számára és a mintába beválasztott vállalatok nagy számára való tekintettel a Bizottság

[3] HL C 109., 2007.5.15., 23. o.

úgy ítélte meg, hogy az ilyen egyedi vizsgálatok az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében indokolatlanul nagy terhet jelentenének, és megakadályoznák a vizsgálat határidőn belüli befejezését. Az egyedi dömpingkülönbözetek meghatározására irányuló kérelmeket ezért el kellett utasítani.

(11) A mintába felvett exportáló termelők egyike közölte, hogy nincs módjában kitölteni a dömpingellenes vizsgálat kérdőívét. Ezt az exportáló termelőt ezért kizárták a mintából és a vele kapcsolatos megállapítások az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tényeken alapultak.

(12) A vizsgálat azt is feltárta, hogy a mintába felvett két további exportáló termelő a vizsgált időszakban az általuk vagy kapcsolt vállalataik által termelt érintett terméket nem exportálták a Közösségbe. Mivel így nem volt exportár, ezekre az exportáló termelőkre nem lehetett dömpingkülönbözetet megállapítani.

(13) A végleges mintába felvett három exportáló termelő a vizsgált időszakban a nagy szivárványos pisztráng Közösségbe irányuló norvég exportjának mintegy 33%-át, valamint a norvég termelési volumen 31%-át képviselte, ami még reprezentatívnak tekinthető.

(14) Az importőrök esetében, és hogy a Bizottság eldönthesse, szükség van-e minta összeállítására, a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés 5.a) pontjának ii. alpontja felhívta a közösségi importőröket, hogy nyújtsák be az adott pontban kért információkat. A minta összeállításához alkalmazott űrlapot mindössze három közösségi importőr töltötte ki és küldte vissza. Az együttműködő importőrök kis száma miatt ebben az esetben nem volt szükség mintára.

(15) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, melyet a dömping megállapítása szempontjából szükségesnek ítélt. Evégett a Bizottság felkérte az összes érintettnek ismert felet és a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül jelentkező összes többi felet, hogy működjék együtt a jelenlegi eljárásban, és töltse ki a megfelelő kérdőíveket.

(16) A Bizottság a következő vállalatok telephelyén végzett ellenőrző látogatásokat:

a) Norvégiai termelők

– Marine Harvest AS, Bergen, Norvégia

– Hallvard Leroy AS, Bergen, Norvégia

– Sjotroll Havbruk AS, Bekkjarvik, Norvégia

– Svanoy Havbruk AS, Svanoybukt, Norvégia

– Hyen Laks AS, Hyen, Norvégia

b) Kapcsolt vállalatként működő norvégiai kereskedők

– Coast Seafood AS, Maloy, Norvégia

– Skaar Norway AS, Floro, Norvégia

(17) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérte és ismertette azokat a konkrét okokat, melyek meghallgatását indokolják.

5. Vizsgált időszak

(18) A dömping vizsgálata a 2006. április 1. és 2007. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: a vizsgált időszak) terjedt ki.

B. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(19) A vizsgált termék ugyanaz, mint az eredetileg vizsgált termék, azaz a Norvégiából származó, friss, hűtött vagy fagyasztott nagy szivárványos pisztráng (*Oncorhynchus mykiss*) egész hal (fejjel és kopoltyúval, belezve, egyenként 1,2 kg-nál nagyobb tömegű, illetve fej és kopoltyú nélkül, belezve, egyenként 1 kg-nál nagyobb tömegű) vagy filé (egyenként 0,4 kg-nál nagyobb tömegű) formájában (a továbbiakban: az érintett termék).

(20) Az érintett termék jelenleg a termék különböző kiszereléseitől (friss vagy hűtött hal, friss vagy hűtött filé, fagyasztott hal és fagyasztott filé) függően a 0302 11 20, a 0303 21 20, a 0304 19 15 és a 0304 29 15 KN-kód alá sorolható be.

2. Hasonló termék

(21) Mint azt az eredeti vizsgálat megállapította és ez a vizsgálat is megerősítette, az érintett termék és a norvég belföldi piacra termelt és ott eladott termék esetében az alapvető fizikai jellemzők és a felhasználás megegyezik. Ezért ezek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékeknek tekintendők. Mivel ez a felülvizsgálat a dömpingre korlátozódott, a közösségi iparág által termelt és a közösségi piacon értékesített termékkel nem foglalkozott.

C. DÖMPING

1. Általános háttér

(22) A nagy szivárványos pisztráng norvég termelői az érintett terméket vagy közvetlenül, vagy pedig kapcsolt vállalatként működő, illetve független kereskedőkön keresztül értékesítették a Közösségben. Az exportár kiszámítása csak a közvetlenül, vagy pedig a mintába felvett, norvégiai székhelyű exportáló termelőkkel kapcsolt vállalati viszonyban lévő vállalatokon keresztül a Közösség piacára szánt, azonosítható értékesítés adatai alapján történt.

2. Rendes érték

(23) A rendes érték meghatározásához a Bizottság először a mintába felvett összes exportáló termelőnél megvizsgálta, hogy az érintett termék összes belföldi értékesítése reprezentatív-e a Közösségbe irányuló összes exportértékesítéséhez képest. Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az egyes exportáló termelők teljes belföldi értékesítési volumene eléri a Közösségbe irányuló teljes exportértékesítési volumenének legalább 5%-át.

(24) A belföldi értékesítés reprezentativitásának meghatározásakor nem vették figyelembe a felülvizsgálat keretében vizsgált időszakban a norvégiai független kereskedőknek történt értékesítést, mivel az ilyen értékesítés végső rendeltetési helyét nem lehetett megfelelő bizonyossággal megállapítani. A vizsgálat valójában kimutatta, hogy ezek az értékesítések túlnyomórészt harmadik országok piacára irányultak, és így ezek nem belföldi fogyasztásra történtek.

(25) Ezt követően a Bizottság meghatározta az általánosan reprezentatív belföldi értékesítésű vállalatok által a belföldi piacon értékesített azon terméktípusokat, amelyek megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatóak voltak a közösségi exportra értékesített típusokkal.

(26) Egy terméktípus belföldi értékesítése akkor tekintendő kellően reprezentatívnak, ha a vizsgált időszakban a terméktípus belföldön értékesített mennyisége legalább 5%-a volt a közösségi exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(27) A Bizottság – a kérdéses terméktípus független vevők számára történő nyereséges értékesítése arányának meghatározásával – azt is vizsgálta, hogy az érintett termék belföldön reprezentatív mennyiségben értékesített valamennyi típusának belföldi értékesítése tekinthető-e úgy, hogy az az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében vett rendes kereskedelmi forgalomban történt. Ehhez a belföldi piacon a vizsgált időszakban értékesített minden egyes exportált terméktípusra meghatározták a független vevők számára történt nyereséges belföldi értékesítés arányát az alábbiak szerint:

(28) Ha egy bizonyos terméktípus teljes értékesítési volumenének több mint 80%-át a számított termelési költséggel azonos vagy azt meghaladó nettó értékesítési áron értékesítették, és ha az említett típus súlyozott átlagára megegyezett a termelési költséggel vagy meghaladta azt, akkor a rendes értéket a tényleges belföldi árak alapján állapították meg. Ezt az árat az adott terméktípusból a vizsgált időszakban történt összes belföldi értékesítés súlyozott átlagáraként számították ki, függetlenül attól, hogy ezek az értékesítések nyereségesek voltak-e.

(29) Ha egy terméktípus nyereséges értékesítése a típus teljes értékesítési mennyiségének legfeljebb 80%-át tette ki, vagy ha a típus súlyozott átlagára nem érte el a termelési költséget, akkor a rendes értéket arra a tényleges belföldi árra alapozták, amelyet kizárólag az adott típus nyereséges értékesítésének súlyozott átlagaként számítottak ki, feltéve hogy ez az értékesítés elérte a terméktípus teljes értékesítési mennyiségének legalább 10%-át.

(30) Ha egy terméktípus nyereséges értékesítésének volumene a típus teljes értékesítési volumenének kevesebb mint 10%-át tette ki, akkor úgy ítélték meg, hogy a szóban forgó típus belföldi ára nem ad megfelelő alapot a rendes érték meghatározásához.

(31) Ha egy exportáló termelő által értékesített adott terméktípus belföldi árait nem lehetett felhasználni a rendes érték megállapításához, más módszert kellett alkalmazni.

(32) Ebben a tekintetben először megvizsgálták, hogy rendes érték megállapítható-e más norvégiai termelők belföldi árai alapján, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Mivel ebben az esetben a mintába felvett vállalatcsoportok vállalati szerkezete nagyon bonyolult volt és egymástól jelentősen különbözött, ami

valószínűleg jelentősen befolyásolja az exportáló termelő belföldi értékesítési árát, úgy ítélték meg, hogy ebben az esetben más termelők értékesítési árainak használata nem lett volna helyénvaló, mert nem adott volna megbízhatóbb eredményeket, mint az egyes termelők saját adatainak használata. Ennélfogva a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően számtanilag képezték a következőképpen:

(33) A rendes értéket számtanilag képezték úgy, hogy az exportáló termelőnél az exportált terméktípusokra felmerülő – szükség esetén kiigazított – termelési költséghez hozzáadtak egy ésszerű összegnyi értékesítési, általános és igazgatási költséget és egy méltányos nyereséghányadot.

(34) Az értékesítési, általános és igazgatási költséget és a nyereséget minden esetben az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésében meghatározott módszerekkel állapították meg. Ebből a célból a Bizottság megvizsgálta, hogy megbízható adatoknak minősültek-e a belföldi piacon az egyes érintett exportáló termelőknél felmerülő értékesítési, általános és igazgatási költségek és az általuk elért nyereség.

(35) A három érintett exportáló termelő közül, amelyeknél a rendes értéket számtanilag kellett képezni, egyiknél nem volt reprezentatív belföldi értékesítés. Ezért a 2. cikk (6) bekezdésének első mondatában leírt módszert nem lehetett alkalmazni.

(36) Mivel a többi exportáló termelőnél a rendes kereskedelmi forgalomban reprezentatív volt a belföldi értékesítés, ennél az exportáló termelőnél az értékesítési, általános és igazgatási költséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja szerint határozták meg, azaz a vizsgálat alá eső többi exportőrnél vagy termelőnél a hasonló termék termelésére és a származási ország belföldi piacán való értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján.

3. Exportár

(37) Minden olyan esetben, amikor az érintett terméket független közösségi vevő részére exportálták, az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, azaz a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő exportárak alapján határozták meg.

(38) Ha az exportértékesítés kapcsolt vállalatként működő importőrökön keresztül történt, akkor az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése értelmében számtanilag képezték, azon ár alapján, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, megfelelően kiigazítva azt a behozatal és a viszonteladás között felmerülő minden költséggel, valamint az értékesítési, általános és igazgatási költségekkel és egy méltányos nyereséghányaddal. Ehhez a kapcsolt vállalatként működő importőröknek a vizsgált időszakban ténylegesen felmerülő értékesítési, általános és igazgatási költségeit használták fel. A nyereséget más megbízhatóbb információk hiányában annak alapján határozták meg, hogy ebben az üzleti ágazatban 2% tekinthető méltányos nyereségnek az importőrök számára.

(39) Mint már a fenti (23) preambulumbekezdés említette, azokban az esetekben, amikor az értékesítésre független kereskedőkön keresztül került sor, nem volt lehetőség arra, hogy megfelelő bizonyossággal határozzák meg az exportált termék végső rendeltetési helyét. Ily módon nem lehetett megállapítani, hogy egy adott értékesítés közösségi vevőnek vagy harmadik országnak történt-e, így a Bizottság úgy határozott, hogy a független kereskedőket figyelmen kívül kell hagyni.

4. Összehasonlítás

(40) A rendes érték és az exportárak közötti összehasonlítást gyártelepi (Ex-Works) paritáson végezték el.

(41) A rendes érték és az exportár igazságos összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket. Megfelelő kiigazításokat alkalmaztak minden olyan esetben, amikor azokat ésszerűnek, pontosnak és ellenőrzött bizonyítékokkal alátámasztottnak ítélték meg. Ezen az alapon figyelembe vették az árengedmények, jutalékok, szállítás, biztosítás, anyagmozgatás, rakodás és járulékos költségek, csomagolás, bankköltségek, hitelek és importvámok különbségeit.

5. Dömpingkülönbözetek

5.1. A mintába felvett vállalatok

(42) A mintába felvett exportáló termelők esetében egyedi dömpingkülönbözetet számítottak ki. E vállalatok esetében az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében a Közösségbe exportált érintett termék egyes típusainak súlyozott rendes átlagértékét hasonlították össze az érintett termék megfelelő típusa exportárának súlyozott átlagával.

(43) A fentiek alapján a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított nettó CIF-ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet a mintába felvett vállalatokra a következő:

Marine Harvest AS	-12,1%
Hallvard Leroy AS	-3,3%
Sjotroll Havbruk AS	0,6%

5.2. Országos dömpingkülönbözet

(44) Mivel a mintába felvett összes vállalatra a megállapított dömpingkülönbözet elhanyagolható volt és a vizsgálatban az együttműködés nagyon nagy fokú volt, az országos dömpingkülönbözet is elhanyagolhatónak tekintendő.

D. A MEGVÁLTOZOTT KÖRÜLMÉNYEK TARTÓS JELLEGE

1. Általános háttér

(45) A Bizottság az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének alapján azt is vizsgálta, hogy a vizsgált időszakban tapasztalt körülmények, azaz a fenti dömpingkülönbözetek tartós jellegűek-e. Ebben a tekintetben konkrétan a következő szempontokat vizsgálták meg: i. a rendes érték valószínű alakulása, ii. a norvégiai termelési volumen alakulása, iii. a Közösség piacán a nagy szivárványos pisztráng fogyasztásának alakulása, iv. harmadik országokba irányuló exportvolumen és az exportárak alakulása, valamint v. a Közösségbe irányuló exportvolumen és az exportárak alakulása.

2. A rendes érték alakulása

(46) A rendes érték alakulásának meghatározásához, és mivel a vizsgált időszakban meghatározott rendes értékek megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és (6) bekezdése szerint a Közösségbe legnagyobb mennyiséget szállító exportáló termelőnél felmerülő termelési költség alapján számtanilag történt, indokolt volt megvizsgálni a belföldi árak helyettesítőjeként a norvégiai termelési költségek valószínű alakulását.

(47) Ennek keretében az egységnyi költségeket befolyásoló több tényezőt megvizsgáltak, mint például a haltakarmány költségeit, a kibocsátható állomány költségeit és a norvég pisztrángágazatban folyó egyesülési folyamatok hatását. A vizsgálat először is kimutatta, hogy az összköltség több mint 60%-át kitevő két fő költségelem, a haltakarmány költsége és a kibocsátható állomány költsége az eredeti vizsgálat óta lecsökkent és a vizsgált időszak óta stabilizálódott. Nem volt jele annak, hogy a belátható jövőben ezek jelentős ingadozása lenne várható. Ezt megerősítették a 2008 első negyedévére szóló, a vizsgálat során ellenőrzött haltakarmány-árjegyzékek is. Másodszor, az iparágban végbemenő egyesülési folyamatnak a méretgazdaságosság következtében szintén költségcsökkentő hatása volt. Így a teljes termelési költség mintegy 12%-kal csökkent az eredeti vizsgálat és a most vizsgált időszak között. A teljes költség most már várhatóan stabilizálódni fog a vizsgált időszakban tapasztalt szinteken.

(48) Mivel a vizsgált időszakban megállapított rendes értékek nem mindig számtanilag képzett értékek voltak, a Bizottság megvizsgálta annak valószínűségét is, hogy a belföldi értékesítési árak a felülvizsgálat alatt tapasztalt szinten maradnak-e. Nem állt rendelkezésre információ a vizsgált időszak utáni belföldi norvég piaci árakról. Noha az elmúlt évek áralakulását mutató nyilvános statisztikai adatok alapján megfigyelhető volt, hogy a norvég belföldi árak és a Közösségbe irányuló export árai hasonló szinteken voltak és általában ugyanazt a trendet követték, ennek alapján nem lehetett érdemi következtetést levonni. Ezért nehéz volt megjósolni, hogy a jövőben valójában hogyan fognak alakulni a belföldi árak, de jó eséllyel feltételezhető, hogy a Közösségbe irányuló export áraihoz hasonló trendet fognak követni.

(49) Következésképpen a fentiek nyomán úgy tekinthető, hogy a termelési költségen alapuló rendes érték valószínűleg nem fog jelentősen növekedni a belátható jövőben. Másfelől a belföldi árakon alapuló rendes érték elemzése nem adott világos képet a jövőbeni fejleményekről. Noha határozott következtetés nem vonható le, a fentiek alapján azért az várható, hogy a rendes érték valószínűleg nem fog jelentősen növekedni a belátható jövőben.

(50) A közzétételt követően a közösségi iparág azt állította, hogy a haltakarmány költségéről és a kibocsátható állomány költségéről szóló megállapítások hibásak. A közösségi iparág szerint a haltakarmány ára Finnországban 36%-kal nőtt 2001 és 2008 között, a norvég haltakarmányárak alakulása pedig ugyanezt a trendet követi. A közösségi iparág azt is állította, hogy a takarmány-összetevők ára a vizsgált időszak alatt és után meredeken emelkedett, ami azt jelenti, hogy nő a pisztráng norvégiai termelési költsége.

(51) Mivel a finn haltakarmányárakra vonatkozó állításokat nem támasztották alá nyilvános vagy igazolható információkkal, ezeket el kellett utasítani. Ami a takarmány-

összetevők árát illeti, vitathatatlan, hogy az növekedhetett. Tekintve azonban, hogy a különböző haltakarmány-összetevők egymással való helyettesíthetőségének köszönhetően a drágább összetevők általában helyettesíthetők olcsóbbakkal, várható, hogy még ha egyes haltakarmány-összetevők ára emelkedne is, ez nem lesz egyenesen arányos a teljes haltakarmány-költséggel (és következésképpen a termelési összköltséggel), tehát ha elő is fordul a teljes haltakarmány-költség növekedése, az lényegesen kisebb léptékű lesz.

(52) A közösségi iparág szerint továbbá a norvég statisztikák kimutatták, hogy a kibocsátható állomány egységköltsége 15,7%-kal növekedett 2003 és 2006 között. Ugyanezek a statisztikák kimutatták azonban azt is, hogy szélesebb időhorizonton tekintve a kibocsátható állomány költsége az utóbbi 10 évben erősen ingadozott és összességében nem nőtt jelentősen. Meg kell említeni azt is, hogy a közösségi iparág által a kibocsátható állományra megadott átlagköltségnél nem szerepelt a kibocsátható halak átlagtömege, ami pedig szükséges lett volna ahhoz, hogy ezeket a költségeket érdemben értékelni lehessen. Tekintve a fentieket, a közösségi iparág által a haltakarmány és a kibocsátható állomány költségét illetően felvetett érveket a Bizottság figyelmen kívül hagyta, és megerősítette a fenti (48) preambulumbekezdés megállapításait.

3. A norvégiai termelési volumen alakulása

(53) A vizsgálat feltárta, hogy az érintett termék norvégiai termelési volumene a norvég érdekelt felek érveivel ellentétben valószínűleg továbbra is növekedni fog a közeljövőben. Noha úgy tűnik, az érintett termék két nagy norvég termelője valóban felhagy az érintett termék termelésével, a vizsgálat azt is feltárta, hogy a mind pisztrángiparágban, mind a lazaciparágban működő más termelők tervezik, hogy leállítják lazactermelésüket és a pisztrángtermelésre koncentrálnak.

(54) A norvég kormány által kiadott termelési engedélyek vonatkoznak mind az e felülvizsgálat által érintett termékre (nagy szivárványos pisztráng), mind a lazacra, és korlátozzák e két termék termelési volumenét. Noha 2009 előtt várhatóan már nem adnak ki új engedélyeket, az egyes termelők dönthetnek úgy, hogy ugyanazon engedély keretében a lazactermelés rovására bővítik a pisztrángtermelést (és fordítva). Tekintve azonban a lazactermelés és a pisztrángtermelés egymáshoz viszonyított volumenét (egy engedély keretében átlagban mintegy 90% a lazactermelés, a pisztrángtermelés pedig csupán 10%), a pisztrángtermelésnek a lazactermelés rovására történő bővítése sokkal nagyobb hatású lenne, mint fordítva.

(55) A norvég érdekelt felek szerint a nagy pisztrángtermelők növekvő mértékben váltottak át lazactermelésre a két halfaj közötti biológiai különbségek miatt (például lehalászási gyakoriság, rövidebb idő a kibocsátható pisztrángok kibocsátására), amelyeknek köszönhetően a lazactermelés hatékonyabb, és következésképpen jövedelmezőbb a számukra. Amellett, hogy ezt az érvet nem támasztotta alá bizonyíték, az érdekelt felek azt sem vették figyelembe, hogy a nagy szivárványos pisztráng termelése már sok éve sikeresen folyik Norvégiában, pedig ezek a biológiai különbségek a lazac és a nagy szivárványos pisztráng között mindig is fennálltak. Nem érkezett magyarázat arra, hogy pontosan melyek azok a megváltozott körülmények, amelyek a termelési stratégiák változását most valószínűbbé tennék, mint a múltban. Ez az érvelés ellentmond továbbá a norvég pisztrángtermelők azon várakozásának, hogy a

fogyasztás világszinten nőni fog (lásd az alábbi (62) preambulumbekezdést). Ezt az érvet ezért el kellett utasítani.

(56) Ezenfelül a nyilvános statisztikák szerint az érintett termék termeléséhez 2008-ban kibocsátott egyedek halak száma jelentősen nőtt, mégpedig 2007-hez képest legalább 20%-kal. A termelésnövekedési tendenciát más statisztikák (SSB – Statistics Norway) is alátámasztják, amelyek szerint a 2003–2006 közötti időszakban jelentősen nőtt a fiatal nagy szivárványos pisztráng termelése (+42%) és értékesítése (+53%).

(57) Végül a norvég érdekelt felek által azon érvelésük alátámasztására megadott információk, hogy csökkent az élőtömeg szintje és az ikratermelés, ami kisebb termelést vetít előre, nem voltak teljesek és számos esetben feltételezésekre hagyatkoztak. Ez az érv ezért nem volt bizonyító erejűnek tekinthető.

(58) A fentiek alapján el kellett utasítani a norvég érdekelt feleknek azt az érvelését, hogy a norvégiai termelési volumenek összességükben csökkenni fognak.

(59) A közösségi iparág szerint a norvégiai termelés a 2009-ben valószínűleg kiadásra kerülő új termelési engedélyek következtében várhatóan még tovább nő. Mint az (53) preambulumbekezdésben már szerepelt, új engedélyek kiadása nem várható 2009 előtt. Ebben a tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy még ha adnak is ki új engedélyeket 2009-ben, az újabb engedélyek darabszáma és így a többletvolumen sem ismert még. Továbbá az engedélyek mind a lazactermelésre, mind a pisztrángtermelésre vonatkoznak, és jelenleg nem lehet megfelelő bizonyossággal megítélni, hogy az egyes engedélyek keretében milyen lesz a két halfaj termelésének aránya. Végül meg kell jegyezni, hogy még ha adnak is ki új engedélyeket, az nem jelentené azonnal a termelés növekedését, tekintve a viszonylag hosszú termelési ciklusokat. Az érvelést ezért el kellett utasítani.

(60) A Norwegian Seafood Federation and Association vitatta, hogy a pisztráng termelési volumene növekedett volna, vagy tovább növekedne a jövőben, azt állítva, hogy az össz-élőtömeg és a halak száma 2008 áprilisában jelentősen kisebb volt, mint 2007 áprilisában. Ezeket az állításokat azonban nem lehetett ellenőrizni, és ezért ezeket el kellett utasítani.

(61) Következésképpen a fentiek nyomán úgy tekinthető, hogy a nagy szivárványos pisztráng norvégiai termelési volumenei valószínűleg növekedni fognak a belátható jövőben.

4. A közösségi fogyasztás alakulása

(62) Meg kell jegyezni, hogy ez a vizsgálat a dömping vizsgálatára korlátozódott, és így nem álltak rendelkezésre pontos adatok a közösségi iparág termeléséről és a nagy szivárványos pisztrángnak a Közösség piacán történő értékesítéséről a vizsgált időszakban.

(63) Több forrás megerősítette azonban, hogy a haltermékek (beleértve a nagy szivárványos pisztrángot is) iránti világszintű kereslet várhatóan évente 5%-kal nőni fog. Ez a bővülési tendencia valószínűleg érvényes lesz a Közösségben is, még akkor is, ha a Közösségben a kereslet várhatóan nem fogja teljes mértékben felvenni a Norvégiában termelt nagy szivárványos pisztráng többletvolumenét.

(64) A közzétételt követően a Finnish Fish Farmers' Association (FFFA) kifogásolta a fenti megállapítást, azt állítva, hogy még ha a halak iránti világkereslet várhatóan nőni is fog, a Közösségben nem lesz többletkereslet a norvég nagy szivárványos pisztráng iránt. Az FFFA továbbá azt állította, hogy a többletkereslet az új és egzotikus halfajták felé irányul, nem pedig a pisztráng felé. Meg kell említeni, hogy – mint ahogy az a fenti (62) preambulumbekezdésben szerepel – több forrás megerősítette a pisztrángfogyasztás növekedését, amit a több tagállam gazdálkodóit, valamint norvégiai gazdálkodókat is képviselő érdekelt felek is megerősítettek. Az FFFA nem nyújtott be olyan információkat, amelyek alátámasztották volna állításait, ezért ezeket el kellett vetni.

5. Harmadik országok piacára irányuló kivitel volumenének és árának alakulása

(65) A vizsgálat kimutatta, hogy Norvégia fő exportpiaca Oroszország és kisebb mértékben Japán; 2007-ben e két országba a norvég pisztrángexport összesen 57%-a irányult, míg a norvég kivitelnek csak 13%-a irányult a Közösség piacára. Ugyanebben az évben a nagy szivárványos pisztráng összes norvég kivitelének mintegy 14%-a Ukrajnába és Tajvanra irányult.

(66) A világpiacon a norvég kivitel versenytársa a chilei kivitel; globálisan Chile a legnagyobb szereplő, termelés- és exportvolumene meghaladja Norvégiáét.

(67) Az utóbbi években azonban a növekvő kereslet hatására jelentősen megnőtt a norvég kivitel Oroszországba, de Ukrajnába is: a 2002. évi 8 600 tonnáról a 2007. évi 31 500 tonnára. Ezt a tendenciát a legújabb statisztikák is megerősítik, amelyek szerint a chilei és a norvég nagy szivárványos pisztrángból jelentős többletmennyiségeket exportálnak Oroszországba.

(68) Mint a 5 preambulumbekezdés említi, a vizsgálat szerint Oroszország vált a norvég termelők fő exportpiacává. Az Oroszországba irányuló kivitel jelentős volumennövekedésén túl 2007-ben megfigyelhető volt bizonyos fokú átállás a fagyasztott pisztráng értékesítéséről a friss hal értékesítésére. Ez az átállás azt mutatja, hogy a norvég termelőknek szándékukban áll kielégíteni a friss termékeket előnybe részesítő orosz vevőik igényeit, ami így azt jelzi, hogy a norvég exportáló termelők erősen érdekeltek az orosz piac konjunktúrájában.

(69) A Japánba irányuló norvég kivitel csökkenő tendenciát mutatott 2006 és 2007 között: 39%-kal, 10 877-ről 6 661 tonnára csökkent. Ugyanúgy mint Oroszország esetében is, a norvég import a chilei importtal versenyez a japán piacon. Chile képes volt jelentősen növelni Japánba irányuló exportvolumenét. Megbízhatóbb megállapításokhoz azonban nagyobb időtávot kellene vizsgálni. A Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján azonban ilyen következtetés nem vonható le.

(70) A vizsgált időszakban a norvég exportárak a harmadik országok piacain meghaladták (átlagban 8,6%-kal) a Közösség piacán alkalmazott árakat. A vizsgált időszak utáni időszakra vonatkozó statisztikák azonban csökkenő ártrendet mutattak Norvégia hagyományos exportpiacain is. A Norvégiából Oroszországba irányuló export ára 2006 és 2007 között 34,70 és 24,22 NOK/kg között ingadozott, aminek nagyrészt az a magyarázata, hogy átálltak a fagyasztott pisztrángról a kevésbé költséges friss pisztrángra, de ugyanakkor a nemzetközi verseny is hatott. A Japánba irányuló export árai is hasonlóképpen változtak, a 2006-os 33,26 NOK/kg átlagról 29,79 NOK/kg-ra.

E csökkenés ellenére a Közösségbe irányuló export árai 2007-ben még mindig átlagban 4%-kal a Japánba és Oroszországba irányuló export árai alatt voltak. Ez a trend 2008 elején továbbra is megfigyelhető volt.

(71) A globálisan növekvő kereslet mellett, tekintve a fő bővülő piac (Oroszország) vonzerejét (magasabb árfekvés) és más piacok, mint például Ukrajna és a távol-keleti országok stabilan növekvő keresletét, ahol a norvég eredetű nagy szivárványos pisztráng exportja folyamatosan nőtt az utóbbi években, valószínű, hogy a nagy szivárványos pisztráng többletvolumenének döntő többsége errefelé fog irányulni és ezek a piacok fel is veszik azt.

(72) A közzétételt követően a közösségi iparág felvetette, hogy Norvégiában nagy készletek vannak fagyasztott nagy szivárványos pisztrángból, amelyeket figyelembe kell venni a Közösségbe irányuló exportvolumenek valószínű alakulásának elemzésekor. A közösségi iparág azonban nem adott meg olyan információkat, melyek igazolták volna nagy készletek meglétét. Ezt az állítást ezért a Bizottság spekulatívnak tekintette. Azt is meg kell jegyezni, hogy voltak ellenőrző látogatások a nagy szivárványos pisztráng nagy norvégiai exportáló termelőinek telephelyein, és ezek nem találták ilyen nagy készletek nyomát. Az állítást ezért el kellett utasítani.

(73) A közösségi iparág továbbá azt állította, hogy növekszik a nagy szivárványos pisztráng termelése Oroszországban, és hogy ezért az orosz hatóságok valószínűleg kiegészítő vámot fognak kivetni a norvég pisztrángra az orosz pisztrángtermelés védelme érdekében. További pisztrángtermelők azt állították, hogy a norvég pisztrángtermelők függőségi viszonyban állnak az orosz piaccal, és ha az orosz piacra jutás e piac kiszámíthatatlansága miatt korlátozottá válna, akkor jelentős mennyiségű nagy szivárványos pisztrángot irányítanának át a Közösségbe.

(74) Ezeket az állításokat sem támasztotta azonban alá megfelelő információ és ezért puszta spekulációnak tekinthetők. Nem volt tehát alapja annak a feltételezésnek, hogy a jelenleg bővülő orosz piacon korlátozást vezetnének be a norvég exporttal szemben. Meg kell jegyezni azt is, mint ahogy ez már a fenti 5 preambulumbekezdésben is szerepel, hogy más harmadik országok piaca (például Ukrajnáé és a távol-keleti országoké) szintén bővül, és hogy a Norvégiából származó export ténylegesen növekedett ezekben az országokban. Ezért el kellett vetni azt az érvet, hogy Norvégia kizárólagos függőségben van az Oroszországba irányuló kiviteltől.

6. A Közösségbe történő kivitel volumenének és árának alakulása

(75) A Közösségbe irányuló exportértékesítésről rendelkezésre álló áradatok szerint 2006 és 2007 között az átlagos exportárak a 2006-os 4,02 EUR/kg átlagról a 2007-es 2,87 EUR/kg átlagra változtak. 2007 utolsó negyedévévétől 2008 elejéig azonban a statisztika azt mutatja, hogy ez a tendencia megállt, és hogy az árak stabilizálódtak.

(76) Mint a fenti elemzés kimutatta a (71) preambulumbekezdésben, akkor, amikor a piacok bővülnek, nem valószínű, hogy a növekvő norvégiai pisztrángtermelési volumen teljes mértékben a Közösségbe irányulna az intézkedések megszüntetése esetén. A kereslet valóban világszerte növekszik és a norvég export már több harmadik ország piacán jó pozíciókkal rendelkezik, és várhatóan továbbra is növekedni fog. A chilei exporttal folytatott verseny ellenére, és noha néhány piacon Norvégia relatív piaci részesedése csökkent Chilével szemben, az ezeknek az országoknak a többségébe

irányuló norvég export abszolút értékben növekedett és, figyelembe véve a világpiaci helyzetet, várhatóan növekedni is fog.

(77) A közösségi piac tekintetében, mint az már szerepel a fenti (62) preambulumbekezdésben, a nagy szivárványos pisztráng fogyasztása valószínűleg növekedni fog és így a közösségi piac jelentősebb árleszorítás nélkül is képes lesz felvenni a megnövekedett importmennyiségeket. Azt is meg kell jegyezni, hogy a norvég és a chilei import közötti verseny nem csak a harmadik országok piacán, hanem a Közösség piacán is erős. Nincs tehát egyértelmű jele annak, hogy a Norvégiából a Közösségbe irányuló importvolumenek valójában jelentősen növekednének az intézkedések megszüntetése esetén.

(78) Tekintve a várható fogyasztásnövekedést és a fent leírt világpiaci helyzetet, nem lehet azt állítani, hogy túlkínálat – és az ezzel együtt járó jelentős áresés – kockázata áll fenn a Közösség piacán.

(79) A Bizottság tehát arra a megállapításra jutott, hogy a vizsgált időszakban tapasztalt helyzet az exportárak és termelési volumen tekintetében tartós jellegű.

(80) A közzététel után a közösségi iparág felvetette, hogy a Finnországba irányuló export árai jelentősen estek a vizsgált időszak alatt ás után, és hogy a Finnországba exportált nagy szivárványos pisztráng ára 2007 júliusa óta a termelési költség alatt volt.

(81) Először is meg kell jegyezni, hogy a Norvégiában termelt nagy szivárványos pisztrángnak a közösségi iparág által becsült termelési költségei túlzottak, és nem egyeztek a vizsgált vállalatok ellenőrzött tényleges gazdálkodási és termelési költségeivel. Az exportárak szintjét illetően, és habár Finnország importálja a Közösségbe irányuló összes norvég kivitel jelentős részét, további jelentős mennyiségű export kerül Svédországba és Dániába is, ahol az átlag exportár magasabb volt. Mivel az értékelést a Közösség egésze alapján kell végezni, számításba kell venni a Közösség összes országába irányuló export átlagárát. Ennek alapján megerősíthető a fenti 6 preambulumbekezdés azon megállapítása, hogy a Közösség egészébe irányuló export árai 2008 elejére stabilizálódtak.

7. Következtetés

(82) A vizsgálat kimutatta, hogy a dömpingkülönbözetek elhanyagolhatóak voltak.

(83) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy Norvégiában az érintett termék termelési kapacitása valószínűleg bővülni fog. A vizsgálat azonban feltárta azt is, hogy noha a Közösségbe irányuló mennyiségek valamelyest nőhetnek a fogyasztás várható növekedésének köszönhetően, a megnövekedett termelési volumen nagy részét valószínűleg már harmadik országok piaca fogja felvenni. Nagyon valószínű az is, hogy a fogyasztás nő a Közösség piacán is, amely képes lesz felvenni az esetleg megnövekedő behozatalt és így nem várható jelentős túlkínálat.

(84) Ezenfelül, noha az árak a Közösségben csökkenő tendenciát mutattak, ez a tendencia nem látszott folytatódni a vizsgált időszak után, amikorra az árak stabilizálódtak. A fentiek alapján, azaz a fogyasztás növekedése és a túlkínálat kockázatának kis valószínűsége alapján nem várható az árleszorító hatás erősödése a Közösségben.

(85) A Bizottság tehát megállapította, hogy azok a körülmények, amelyek alapján a vizsgált időszakban a dömpingkülönbözetet kiszámították, tartós jellegűek.

(86) Következésképpen a jelenlegi időközi felülvizsgálatot le kell zárni és a végleges dömpingellenes intézkedéseket meg kell szüntetni.

F. KÖZZÉTÉTEL

(87) Minden érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és szempontokról, melyek alapján a Bizottság le kívánja zárni ezt az időközi felülvizsgálatot. Minden félnek lehetősége volt észrevételeket tenni. Indokolt esetben és amennyiben azokat bizonyítékokkal támasztották alá, észrevételeiket a Bizottság figyelembe vette,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

Egyetlen cikk

A jelenleg a 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 és a 0304 29 15 KN-kód alá sorolt, Norvégiából származó, friss, hűtött vagy fagyasztott nagy szivárványos pisztráng (*Oncorhynchus mykiss*) egész hal (fejjel és kopoltyúval, belezve, egyenként 1,2 kg-nál nagyobb tömegű, illetve fej és kopoltyú nélkül, belezve, egyenként 1 kg-nál nagyobb tömegű) vagy filé (egyenként 0,4 kg-nál nagyobb tömegű) formájában történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseknek a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikke (3) bekezdésének alapján kezdeményezett részleges időközi felülvizsgálata lezárul és a Norvégiából származó importra hatályban lévő intézkedések hatályukat vesztik.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök
[...]